

Év végi beszámoló

ZOO-OVI program a Maci csoportban

A második félév legfontosabb hozadéka, hogy kezdtek beérni, rendeződni azok az ismeretek, tapasztalatok, amit az első félévben kaptak a gyerekek. Egyre több emlékképek, személyes élményekből nyert információk kerültek a felszínre. Több olyan projekt volt, mely az új ismeretek mellett az ismétlést, és az „aha élményt” is lehetővé tették.

Számos olyan téma megfogta őket, aminek egyes részleteit más szituációban is felismertek. Ilyen volt például a BÚJÓCSKÁ-ZOO projekt, mely az állatok mimikrijét, rejtőzködését vette célba. Amikor Oszkárt a télen megmentett gyíkot nem találtuk a terráriumban, a gyerekek annyit mondtak „azért nem találjuk, mert álcázza magát”. A másik ilyen projekt az Á-ZOO – a víz és víz körüli élőlények tartalommal – rengeteg felismerésre adott lehetőséget. Itt már a gyerekek többsége be tudta sorolni az állatokat, milyen osztályba tartoznak, és azokra összességében mi jellemző. A KÍGYÓ-ZOO projekt kapcsán emlékeztek, hogy a kígyó a hőt érzékeli, és hogy rajta kívül a teknősök és a gyíkok is hüllők. De ezeken kívül még sok-sok ilyen jellegű tapasztalatunk volt, ami hatalmas örömet okozott nekünk felnőtteknek. Márta, Sára, Kriszti és a mi munkánk kezdett beérni. Olyan szilárd alapot tudtunk lefektetni, amire jól lehet építeni a jövőben. Kiderült számunkra, melyek azok a témák, amik gyerekeinket érdeklik, és amit feltétlenül bővíteni érdemes, ilyen a második félévben már említett projektek, és az első félévből a KUTYÁ-ZOO, a MADARA-ZOO projekt. Az átélt élményeket, tapasztalatokat egy mappába gyűjtve foglaltuk össze.

Olyan **képességek alakultak gyerekeinkben**, amit a mindennapokban is kamatoztatnak. Ha sétálunk, kirándulunk, nem csak néznek, látnak is, és megtalálják a részleteket a rendkívül inger gazdag környezetben is. Segítjük őket rávezető kérdésekkel, megfigyeléssel, ami problémamegoldó gondolkodásra ösztönzi a gyerekeket és persze minket felnőtteket is. A személyes megtapasztalás, az érzékszerveikkel való megismerés segíti őket az emlékezésben, hiszen sok-sok dologhoz pozitív érzelmi kötődésük van.

Kiemelt eredménye a programnak a közösségépítés. A csoportban, arányában magas a különleges figyelmet igénylő gyerekek száma, akik külön-külön eltérő gondozást, gondoskodást kívánnak. Sikertült úgy differenciálni, hogy mindannyian képességükhöz mértén részük volt a programban. Volt, akit a képekkel és közvetlen érintésekkel lehetett ösztönözni, de volt, akit azzal, hogy lehetőség szerint gyakran középpontba kerüljön, mivel szociális képességeiben akadályozott, viszont ismeretekben hihetetlen gazdag. A ZOO program adott egy közös célt, ami mindenkinek fontos, egyre több gyermek kapcsolódott be, év végére már a kisebbek többsége is aktív résztvevője volt a tevékenységeknek. A közös élmények össze kovácsolták a gyerekeket, fogékonyabbá váltak egymásra. A konfliktusok száma is csökkent, illetve minőségileg más formát kapott. Sokkal türelmesebbek egymáshoz, érzékenyebben reagálnak a másik problémájára, holott ez sokszor nagyon nehéz. Ahhoz, hogy ez így működjön az összes felnőtt fokozott figyelmére, rugalmasságára, és kreativitására szükség volt.

A közösség több szinten fejlődött, formálódott. Egyszer a szűken értelmezett Maci csoport, amibe immár beletartoznak a mindennapjainkat gazdagító zoopedagógusok, Márta és Sára és a később becsatlakozó Kriszta, aki szintén az Elveszett Állatok Alapítványának munkatársa. Tágabb értelemben az Oroszlán csoporttal való együttműködés, az állatgondozás, a kirándulások és programok kapcsán. A pedagógusok folyamatosan segítették, támogatták a munkánkat, ami megkönnyítette a ZOO-OVI programban való hatékonyabb részvételt.

A szülők többsége folyamatosan támogatta, segítette a programot, ki-ki a maga módján. Gyűjtőmunkát végeztek, eszközökkel egészítették ki a munkánkat, sokan részt vettek a kirándulásainkon. Példamutató a sajátos nevelési igényű gyerekek szüleinek az együttműködése a különböző programok kapcsán, sokszor személyes jelenlétükkel segítettek. A megrendezésre kerülő projektzárók jól sikerültek, reményeink szerint a jövőben egyre többen veszik igénybe a lehetőséget, mikor bepillantást nyerhetnek mi is történik a mindennapokban, mit tudnak a gyermekeik. Számos visszajelzést kaptunk arról, hogy a gyerekek hazaviszik élményeiket, elmesélik azokat, melyek megérintették őket.

Természetvédelmi hozadéka a programnak egy gyerekek által írt mese „A mesebeli tó története” címmel, melyben lényeges dolgok fogalmazódtak meg.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy mesebeli tó. A tó körül bokrok, fák, hegyek voltak. A hegy tetején egy forrás fakadt. Lett belőle patak, ami a tóba belefolyt. Az eső is beleesett a tóba, így mindig volt benne víz. A tóban hínár, tavirózsa, békalencse úszott.

A kacsza kijött a vízből, megszáritotta tollait és meghallott valamit. Emberek beszélgettek, hogy érdeklő őket a tó. Meg kell védeni, hogy ne dobjanak bele szemetet. Csináltak táblákat, hogy ezt mindenki tudja. Az emberek sokáig nézték a tavat, láttak benne vízi pókot, ugráló békákat a parton. A tó felett sirály röpült. A fákon mókuszok ugráltak. Látták, hogy vidrák kerestek halat maguknak. Szegény halak, mondták az emberek. De ez így van rendjén. Állatok játszanak és úszkálnak.

Az emberek letelepedtek egy vízmosásba enni. Jöttek a kirándulók, és meglátták a tavat. Bedobták a szemetet a tóba. Az állatok felháborodtak. A rák belesípelt az egyik emberbe. A kacsza hápogott, a sirály síkított, a béka fröcskölt és brekegett.

Az emberek meghallották az állatok hangját és odasiettek. Rákiáltottak a rendetlenkedő kirándulókra. Ne dobáljátok bele a szemetet, mert az állatok betegek lesznek, elpusztulhatnak! A tavirózsa elhervad, és a többi növény is elkókad!

A kirándulók abbahagyták és elszégyellték magukat. Hazamentek és megmondták, hogy soha többé nem csinálják ezt. A tó máig is tiszta. Látogassatok el ti is oda, és lássatok sok állatot a vízben.

Köszönjük szépen Mártának ezt a magas színvonalú együttműködést, a sok tudást, amit nyújtott számunkra, továbbá a mindennapokban való segítségnyújtást, alkalmazkodást, amit tanúsított irányunkba. Szintén köszönjük Sára és Kriszta munkáját, amit szívvel-lélekkel végeztek a csoportunkban.

Szauerné Baumann Mónika (Maci csoport óvodapedagógusa)

ZOO CSOPORT A CSICSERGŐ ÓVODÁBAN – EGY SZÜLŐ SZEMÉVEL

Kislányom, Csikai Tímea a Csicssergő Óvoda Maci csoportjába jár, jelenleg középső csoportos. A csoportunk ettől az évtől lett úgynevezett „Zoo-csoport”, s ez a kislányom életében nagyon pozitív változást hozott. Erről szeretnék most néhány sort írni.

Az óvoda első éve – a beszoktatási időszakon túl – kellemesen telt, leszámítva azt, hogy minden reggel nehezen indult el az óvodába. Amióta Zoo csoport van, azóta a reggeli elindulás is sokkal könnyebben megy, sőt, oda jutottunk, hogy ő maga kéri, vigyük be korábban, hadd lehessen ő az állatetető-felelős. A félénk, nehezen barátkozó kislányom szabályosan kinyílt, most már nemcsak az állatok, de az emberek társaságában is sokkal oldottabb, nyitottabb, barátkozóbb lett.

Az állatokkal történő kapcsolattartás hatására egyre több a különböző állatot ábrázoló rajz, sőt, mostanában az otthoni játék során a babák háttérbe szorultak, már sokkal inkább a plüss és egyéb állatokkal játszik. (Igazi állatunk még nincs, hangsúly a „még” szón; ezzel is a felelős állattartásra szeretnénk nevelni a gyereket.)

Nagyon tetszik, hogy sokat kirándulnak, közel és távol egyaránt. Szakértőket hívnak az oviba, s a kislányom otthon teljesen pontosan felidézi, miről beszélgettek. Amúgy is rengeteg szó esik az oviban az állatokról, az óvó néniktől és az Alapítvány pedagógusaitól is rengeteget tanulnak.

Szerencsére ez a program azoknak is nyújt állattal kapcsolatos élményt, akiknek nincs otthon saját állatuk (lásd például kutyasétáltatás). Ez különösen fontos, mert az óvoda vonzáskörzete lakótelep, ahol – jellegénél fogva – kevesebb a lehetőség az állattartásra.

Kiemelten tetszik, hogy vannak projektek, tehát az egyes programok nem csak úgy a „levegőben lógnak”, hanem valamilyen eseményláncre vannak felfűzve – és a projektzáró alkalmakra a szülőket is elhívják, amely egy nagyon hatékony formája a közösségépítésnek.

Tulajdonképpen a Zoo csoportos létnek csak pozitív hozadéka van, amelyet olyan formában kapnak a gyerekek, hogy játékos tanulás során ismerkednek az állatokkal, s mint tudjuk, az ismereteket mi sem mélyíti jobban, mint az élményekkel, játékkal dúsított tanulás.

Nehéz lenne bármi rosszat mondani, ez a program egyértelműen egy sikertörténet! 😊

Bízva a reménytelen folytatásban, s az eddigieket megköszönve,

Üdvözlettel:

Szántó Debóra

ZOO csoport kirándulása gyógypedagógiai asszisztens szemmel

A programban 2015-2016-os nevelési évben kapcsolódtam be az SNI gyermekek miatt.

Hatalmas élményt nyújt gyermeknek és felnőttnek, hogy testközelből tapasztalhatják meg az állatok kinézetét, viselkedését, szokásait.

SNI gyermekeim nagy része kapcsolatteremtési gondokkal küzd. Kivel- miként-hogyan. Remek megértési módszer a számukra átélni, az állatokkal való kommunikációt, viselkedést, elfogadást, gondozást, másokra való odafigyelést. Ezáltal megtanulják, embernek-állatnak szüksége van a nyugalomra, a tiszta környezetre, kapcsolataik ápolására.

Megtanulnak gondoskodni az állatokról és tisztán tartásukról. Ez által elsajátítják saját környezetük tisztántartását is.

A program keretében a növényekkel is sokat foglalkozunk. Hatalmas sikernek érzem, hogy észreveszik őket, értik a különbséget bokor és fa között, szívesen vesznek kezükbe nagyítót és vizsgálják a levelek vagy a hangyák mozgását.

Eljutottunk oda az első félévben, hogy SNI gyermekeink felfigyelnek természeti kincseinkre, részt vesznek az állatokkal kapcsolatos programokon, szeretnek kirándulni.

A játék közben eszükbe jutnak a kirándulásokon hallott-látott dolgok, melyeket viselkedésükben viszont látok. Például nem tépik a fák levelét, nem tapossák el a hangyát, nem ingerlik a kutyát, nem kergetik a galambot...

Csodás zárása a projekteknek, hogy a szülőkkel együtt zajlik. Részt vehetnek benne, hallhatják és láthatják mennyit tanultak, figyeltek gyerekeik.

A program építi a szülő-gyermek, szülő-óvónő kapcsolatát, erősíti az csoport összetartozás érzését.

Hálás köszönet a zoo pedagógusoknak, a résztvevő óvónőknek a nagyszerű lehetőséget!

Szentesi Szilvia

Gyógypedagógiai asszisztens